

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

שההורים בעצמם מתבטאים לפעמים בהשקפות כלאים, והדיבורים הנ"ל הם הזריעה שבודרך לטומאה. ואם כן המצב, אל יתפלא ש"ויקו לעשות ענבים, ויעש באושים". וכן צריכים עינא פקוחא להשגיח עם מי הילדים מתחברים ומבלים, וקל וחומר שצריכים להשגיח על הנערים ועל הנערות. וזה בחי' מה שהזהיר הנביא (עמוס ה, ד-יא) כי כה אמר ה' לבית ישראל דירשוני וחיו (אחרת...) כרמי חמד נטעתם, ולא תשתנו את יינם. והנה כל השתדלות שהיא ביד ההורים - יש להשתדל ולעשותה, בלי להתחמק ובלי להתעייף, ומה שלא ביד ההורים (וגם עם שכן) יש להרבות בתפילה להצלחה וסיעתא דשמיא, וכתוב (משלי כו, יח) נוצר תאנה - יאכל פריה. בשובע שמחות (ע' תהלים טז, יא).

בברכת התורה וכמו"ם שמעון יוסף הכהן ויוזפלד



זכחי אלקים רוח נשברה (תהלים נ"א)
הנה ידוע כי עולה באה על הרהור הלב, כמו שכתוב (יחזקאל כ): "העולה על רוחכם" (מדרש רבא ויקרא פרשה ז). הינו שעולה באה על הרהורי הלב, ששם משפן הרוח. ואין השם יתברך מצרף מחשבה למעשה, כי מהרהורי עב"ם (קדושין ט). והרהור עב"ם שיה אצל כל אדם, הינו מה שמתחיל להתפלל ברכבות, או מתברך את עצמו, ובאמצע התפלה או ההתברכות נפל ממדרגתו, והו פחינות הרהורי עב"ם. כי כל הנפילות פאין מחמת קלקול האמונה. וכשנתקלקל האמונה, נמצא מחויר פניו מהשם יתברך, כמו שכתוב (ישעיה א): "נזורו אחור", והשם יתברך גם כן מסתיר פניו מפניו, נמצא הוא אחור באחור.

(ליקו"מ קט)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר כי תצא לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. "לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה" (דברים כב, ט).

הנה "כרם" סתם המוזכר בתנ"ך הוא משל לנמשל חיובי, דהיינו המשפחה של אדם (כולל האדם בעצמו) או לכלל ישראל, וכמ"ש (ישעיהו ה, ז) כי כרם ה' צבאות - בית ישראל, ואיש יהודה - נטע שעשועיו. וכתוב (שה"ש א, י) שמוני נוטרה את הכרמים, כרמי שלי לא

נטרתי. וכן כתיב (שם ט) שועלים קטנים מחבלים את הכרמים. ואכן צריכים ההורים להשתדל השתדלות נכונה (ובכלל זה גם להרבות בתפילה) לגדל כרם לתפארת, דהיינו משפחה יהודיה עם יראת שמים לתפארת. אבל לפעמים אנשים משקיעים הרבה מאד כוחות וכסף בחינוך ובגידול משפחה כדבעי, ומשום מה

התוצאות הם לא בדיוק (בלשון המעטה) כפי מה שקיוו, אדרבא נהפוך הוא.. שזה בחינת מ"ש הנביא (ישעיה ה) אשירה נא לידידי, שירת דודי לכרמו. כרם היה לידידי בקרן בן שמן, ויעזקה ויסקלה ויטעהו שורק, ויבן מגדל בתוכו, וגם יקב חצב בו, ויקו לעשות ענבים, ויעש באושים. ועתה... שיפטו נא ביני ובין כרמי. מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו, מדוע קיימתי לעשות ענבים ויעש באושים. ובודאי שהדבר גורם תסכול רב, אחרי ששנים רבות השקיע והשקיע במשפחתו בילדים החביבים, והנה - התוצאות מתסכלות ושוברות כל לב. והנה הרבה גורמים יש לכך, ולפעמים החינוך והטיפול בהם והגידול - לא היה נכון. ועתה באתי לנקודה אחת המרומזת בפסוק "לא תזרע כרמך כלאים - פן תקדש" (פרש"י תטמא המלאה" היינו שצריכים מאד מאד

מדרש

דבר אחר, פן יצאי אומר מצוה גוררת מצוה ועברה גוררת עברה, פיצד, כתיב למעלה (דברים כא, יא): כי תצא למלחמה וגו' וראית בשביה וגו', אמר הקדוש ברוך הוא אף על פי שהתרתני אותה לך, אמרתני לך (דברים כא, יב): וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניך, כדי שלא תמצא חן בעיניך ותשלח אותה. ואם לא עשית כן, מה כתיב אחריו (דברים כא, יח): כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, מתוך כך (דברים כא, כב): כי יהיה באיש חטא משפט מות, הוי עברה גוררת עברה. ומצוה גוררת מצוה מניין, תחלה פי יקרא קן צפור, מתוך כך (דברים כב, ח): כי תבנה בית חדש, מתוך כך (דברים כב, ט): לא תזרע פרמך כלאים, מתוך כך (דברים כב, י): לא תחרש בשור ובחמור יחדיו, מתוך כך (דברים כב, יב): גדלים תעשה לך, הרי מצוה גוררת מצוה.

(דברים רבא ו, ד)

תיקון הכללי

אשרי נשוי פשע. כלומר אשרי הנשוי אף שנמשך לתאוות במזיד (בהיתר), מ"מ עדיף על בחור זקן שתמיד בסכנה ופגם. אשרי נשוי פשע (ר"ת נאף, כדברי רבינו ז"ל (ליקו"מ ח"א ר"ה)) כסוי חטאה. היינו שצריך האדם להתבייש מלספר העבירות שביצע, וק"ו בעניני ניאוף ופג"ה. ומכאן אזהרה לבע"ת החדשים מקרוב באו (דברים לב, יז), שקצת נכשלים בכך ברמז ובמפורש. (מתוך הספר "שי למורא")

עקר התשובה

הוא לעשות תשובה, ולשאל פפרה וסליחה מהשם יתברך, אפלו על החטאים שאינם ידועים לו, בבחינת אשר לא גולתי או אשיב. (אוצר היראה מהדורא בתרא אות א)

לע"נ הכיבה בת תמו ע"ה * רפ"ש לפורטונה בת מול

"אם אסק שמיים"

עקר שלמות התשובה, שהוא בבחינת בקי בעל, בקי בנפק, בחינת "אם אסק שמיים וכו', ואציעה שאל וכו'", כמבאר במקום אחר שנה בחינת שני החוקמות הנ"ל. פי הנדאי צריכין לחתם את עצמו וליילך בדרך האמת כסדר לבלי לנטות ימין ושמאל, רק אדרבה לך מדרגא לדרגא בעבודתו יתברך עד שיזכה בכל פעם להשגה יתרה, שנה בחינת תשובה על תשובה. אף כל זה האמת הוא עדין רק בחינת חותם הראשון, כי באם, חס ושלום, יעבר עליו איזה ריידה, חס ושלום, שנה בחינת ונפק, אזי יוכל לפל לגמרי על-ידי-זה האמת; כי לא די שלא זכה לעלות ביותר, לכנס לפנימיות הקדשה ביותר, אף גם שירד ונפל ויצא חוץ לקדשה, חס ושלום. על-כן צריך החותם הזה עוד חותם, שנה בחינת האמת לאמתו של בחינת בקי בנפק הנ"ל, ולקיים "ואציעה שאל הנב", פי בהכרח שיעבר על האדם עליות וירידות הרבה, אף העקר הוא שיתחזק את עצמו ולא יניח את מקומו לעולם, שנה בחינת גמר החותם, בחינת חותם בתוך חותם כנ"ל. וזה עקר שלמות הרכי התשובה שעל-ידי-זה זוכין לתשובה שלמה ולעשות בכל פעם תשובה על תשובה כנ"ל. ותשובה היא בחינת אהי"ה כמבאר בפנים, ואהי"ה פעמים אהי"ה גימטריא "אמת", הינו בחינת התשובה שלמה והאמת לאמתו הנ"ל. ובכל זה אנו עוסקין מראש-השנה עד הושענא-רבא, שאז מתקנין בחינת חותם בתוך חותם כמבאר בפנים. (הלכות שבת, ה"ו, אות סד)

להשיב בתשובה

עוד דבר פעם אחת מהדרך הזה לדון את הכל לכף זכות, אפלו את הגרוע שבגרועים, ולחפש ולמצא בכל אחד איזה מעט טוב, ועל-ידי-זה מעלין אותו באמת לכף זכות עד שיכולין להשיבו בתשובה על-ידי-זה, כמבאר כל זה באריכות בספרי אדמו"ר זצ"ל ובעת שדבר מזה, ישב אצלו אבי, הריני כפרת משכבו, ומתשוקת לבבו לדריו הנעימים, דבר אחריו בלחש כל מלה ומלה. ענה ואמר אליו מוהר"ן ז"ל: "אתה חושב שנה דבר פשוט וקל! אני אסביר לך קשי הדבר, כי אל תשכח מאמר אדמו"ר זצ"ל (בליקוטי מוהר"ן סימן רפכ), שבאמת נתעלים על-ידי-זה לכף זכות ולשוב בתשובה; ואם היה ביכולתנו לקיים זאת, היה ביכולתנו להשיב את כל העולם בתשובה". (אנשי מוהר"ן עמוד ק אות יט)

הארות על מאמר "קרא את יהושע" (בסימן ו)

כי מי שרודף אחר הכבוד הכל חוקרים אחריו ושואלים מי הוא זה ואיזהו שחולקים הכבוד הזה. ועתה בא וראה והבן כי ירבעם אע"פ שתורתו לא הי' בה שום דופי (שם קב.) והי' בין מבררי מעשה מרכבה (עיי' מדרש שו"ט ה), אע"פ גסות הרוח שהיתה בו, השפילו לנצח - ואם נתבונן נראה שאין אחד יוצא נקי מגאוה וכל אחד לפי מדריגתו נתבע על הרמת לבו, ע"כ תמצא בדברי חז"ל שהרשעים הבינונים ואפי' הצדיקים גמורים כשנכשלו אפי' בכחוט השערה בזה לפי מדריגתם נתכבדו ונענשו בההיפך מזה, וזה בחי' משחז"ל (תנחומא ויקרא, ג) אבימלך בן ירובעל רדף אחר השררה, והשררה ברחה ממנו, שנאמר (שופטים ט) וילך אבימלך בן ירובעל שכמה אל אחי אמו וגו' והרגם כולם על אבן אחת ומלך על בעלי שכם, ולבסוף וישלח אלקים רוח רעה בין בעלי שכם ובין אבימלך והרגה אותו אשה.

"כי תבא בקרם רעה..."

על פי מעשה וכו' שהניחה לו אמו צנאה שמי שאינו יכול לסבלו לא יניחנו להיות אצלו, ואם לאו יצטרך לעזר מהרחוקים על הקרובים אצלו וכו' (וי'תבאר במקום אחר) פי כשאובל יותר מצרכו זה המאכל מיוק לו, פי כל דבר יש לו שרש שיש לו חיות ממנו, כגון הסמים יש להם חיות ממה שהאדם לוקח אותם לרפואה, וכן המאכלים יש להם חיות מזה שהאדם אוכל אותם ומקבל חיות מהם, מזה יש חיות להמאכלים אבל כשאובל יותר מצרכו אין לזה המאכל ממי לקבל חיות, מאחר שאין האדם צריך אליו, והוא דומה כאלו הניחו האדם לתוך כלי שבו אי אינו מקבל חיות משם, ועל כן המאכל מבקש לו חיות להחיות עצמו ואזי הוא מוציא החיות של האדם ועל-ידי-זה הוא מיוק להאדם, ומחמת זה נצטרפין עמו אפלו שאר המאכלים ומיוקים לו, וזה: "ואכלתם כנפשך שבעה", לא יותר וזה: "ואל בליף לא תתן", הינו שלא תאכל יותר מצרכך שנה דומה כנותן לתוך הכלי מאחר שאין צריך לו כנ"ל.

"השב תשיב"

אכילת שבת היא אכילה דקדשה, בחינת מן, כמובא, פי ענג שבת הוא בחינת ענג עולם הבא. ועל-ידי-אכילה כזו זוכין לקבל מחין גדולים, ולתפלה בכונה שתהיה בבחינת רעמים, עד שעל-ידי-זה נתפשט עקמימיות שבלב וזוכין לשמחה, הינו לעשות המצוה בשמחה כל-כך עד שירגיש ענג עולם הבא, שהוא שבר המצות בשעת קיום המצות בעולם הזה עצמו, שנה בחינת "לאכל ולשתות ולשמח", שנהו נאמר על שבתות ימים טובים, וזה בחינת לחם משנה של שבת, שנה בחינת "כי כל ביתה לבש שנים", ודרשו רבותינו ז"ל: לבוש שנים, שהתורה כופלת דבריה בכל המצות: "נתון תתן", "פתח תפתח", "השב תשיב" וכיוצא. הינו פי עקר שלמות קיום המצות הוא כשאינו מצפה לשום תשלום שבר עולם הבא בשבילם, רק הוא מתענג ושמח כל-כך בהמצוה עד שאינו מצפה לשום שבר, רק שכרו הוא שנימין לו השם יתברך מצוה אחרת לקיים עוד בעד שבר מצוה זו, בחינת "ששכר מצוה מצוה", וזה בחינת "נתון תתן", שנתן לצדקה בכדי שתזכה על-ידי-זה לתן עוד ולקיים עוד הפעם מצות צדקה, וכן בכל המצות. וזה בחינת לחם משנה של שבת, בחינת משנה-תורה, בחינת "לבוש שנים", בחינת שבר מצוה מצוה, שנה זוכין על-ידי קדשת אכילת שבת. וזה בחינת אכילת מן, בחינת "כי לא ידעו מה הוא", שהוא בחינת 'תכלית הידיעה אשר לא נדע', פי לשמחה כזאת אי אפשר לזכות, פי אם בשמבטלין עצמו מכל וכל עד שאין יודעין מעצמו כלל, שנהו בחינת "כי לא ידעו מה הוא", ואז אין רוצין שום שבר עולם הבא כלל בעד קיום המצות כנ"ל.

אם היה האדם זוכה לחרטה גמורה באמת, אזי אף על פי שיכול להיות שאחר-כך יחזור למקומו ויהיה נעשה עמו מה שנעשה, אף על פי כן כבר היו מבלבלין אותו המחשבות של חרטה ותשובה בכל פעם, עד שסוף כל סוף היה זוכה לבוא אל תקונו האמת בשלמות. וכמו שראינו מהבן מלך שנהלף, ואפלו הבן השפחה על-ידי שנתחרט היטב באיזה פעם, על ידי זה היו באים עליו גם אחר-כך חרטות תמיד, על המעשה רע והעולה הגדולה שעשה כנגד הבן מלך על שגרשו וכו', עד שעל-ידי חרטות האלו של שניהם חזר העולם לתקונו, וכמבאר בפנים (סיפורי מעשיות סימן יא מהבנים שנחלפו וכו').

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

מוסדות ברסלב
באג'טאט טאט
של סוואט
✓ תורה, שיטת לימוד ייחודית
✓ תפילה
✓ מידות טובות
✓ יעוץ והכוונה אישית
050-4161022

לעילוי נשמת
חנה בת יצחק ע"ה
נלב"ע ח' אדר א תשע"ו
ר' יוסף זאב בן שלמה זלמן גוטסמן ז"ל
נלב"ע י"ח אדר א תשנ"ה
תנצבה.

יריב בן מניה
חזרה בתשובה שלמה
להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות